

Dinmiyor İçimde Hasretin

— keskin2011 · 20 Kasım 2014

İstanbul gri yüreğimde kasvet
tüm benliğimi sarmış hasret
dinmiyor özlemlerim içimde hüznün
silinmiyor gözlerimden yüzün

olsaydın yanımda söyleyebilseydim sana
seni ne çok sevdiğimi
martılar getirseydi seni kanatlarında
gülebilseydim ömrümün sonbaharında

yoksun bir tanem çok uzaklardasın
söyle bu gönül nasıl dayansın
sanma unutacağım unutulmazsın
sen benim aşk kokulumsun

bir nefes kadar yakın olsaydın bana
kelimelere dökmez söyledim içimdekileri
sensiz geçmiyor hiç bir anım
derdimin dermanısın yok ki anlayanım

sen gittin gideli şiirler de öksüz kaldı
şarkılar çalıyor hicaz makamı
doğmuyor güneş eskisi gibi
yüreğime hapsettim çıkmamacasına seni

kapanmıyor gözlerim uykuya küs
kirpiklerim yarı aralık
gözlerimden akan yaşlarda boğuluyorum
nefes alamıyor yalnız seni soluyorum
çıkıyorsun aklımdan seni yaşıyorum ...

Refik

20 . 11 . 2014

İstanbul